

wystąpienie do TK

Temat: prośba o wystąpienie do TK

Nadawca: S K

Data: 17.11.2019, 11:21

Adresat: biuro@krs.gov.pl

S K, dnia 17.11.2019 roku

Pesel

Krajowa Rada Sądownictwa
ul. Rakowiecka 30
02-528 Warszawa

e-mail: biuro@krs.gov.pl

BIURO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
WYDZIAŁ PRAWNY
Wpłynęło dnia 18.11.2019
Nr WP 512 - (1)

Zgodnie z art. 186 ust. 1 Konstytucji Krajowa Rada Sądownictwa stoi na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów, a zgodnie z ust. 2 Krajowa Rada Sądownictwa może wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem w sprawie zgodności z Konstytucją aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

W tej sytuacji wnoszę petycję o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o granicę niezawisłości sędziowskiej w związku z art. 31 ust. 3, art. 45, art. 178 Konstytucji.

Podstawowa sprawa mojej petycji jest pytanie czy obywatel R. P. ma mieć zaufanie do organów tego Państwa, a w tym przypadku do Sądów w tym do orzeczeń Sądu Najwyższego? Ważne jest również pytanie czy niezawisłość sędziowska której mowa w art. 178 Konstytucji może pozbawić uczestnika postępowania do sądu gwarantowanego art. 45 Konstytucji „Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.”

Postanowienia z dnia 9 września 2015 roku sygn. akt IV CSK 115/15 Sąd Najwyższy orzekł, że adwokat wnosząc skargę kasacyjną do Wyroku Sądu Apelacyjnego nie przedstawił istotnego zagadnienia prawnego, nie wykazał że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecznictwie sądów, że zachodzi nieważność postępowania, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Oznacza to, że adwokat nie zachował szczególnej staranności przy wykonywaniu tej skargi, a w ten sposób została mi wyrządzona szkoda, bowiem muszę zapłacić kwoty, które zostały zasądzone niezgodnie z prawem przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku, oraz koszty procesu przed sądami w Krakowie. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2015 roku sygn. akt IV CSK 115/15, który ma powagę rzeczy osądzonej.

W tej sytuacji wystąpiłem do adwokata wnoszącego skargę kasacyjną o odszkodowanie, po próbach ugodowego załatwienia sporu wystąpiłem do Sądu Rejonowego w Krakowie, a następnie z apelacją do Sądu Okręgowego. Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie orzekających w sprawie z dnia 23 lipca 2018 roku o sygn. akt XII C 878/18/P i Sądu Okręgowego w Krakowie orzekających w sprawie z dnia 11.01.2019 sygn. akt II Ca 2130/18/P odrzucając moje żądanie odszkodowania wywodząc, że skarga kasacyjna została przez adwokata wykonana prawidłowo, mimo że nie widziały skargi kasacyjnej, nie uzasadniając tego stanowiska, to znaczy nie wskazując w której części skargi kasacyjnej skarga ta spełnia wymogi podniesione przez Sąd Najwyższy. Podnoszę Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 r. sygn. akt V CSK 104/11, LEX nr 1215159, W sprawie o naprawienie szkody wynikłej z zaniechań lub działań pełnomocnika procesowego podejmowanych w postępowaniu sądowym bez zachowania należytej staranności, sąd bada, czy takie działania lub zaniechania wystąpiły i jaki był ich wpływ na wynik sprawy. Wyroki Sądów w Krakowie nie zawierają takiego badania, a tym samym są rozstrzygnięciami arbitralnymi. Dowodzi tego ocena dowodu jakim jest skarga kasacyjna, która nie została przedstawiona sądom Krakowskim, a tym samym jest uchybieniem procesowym dowodzącym stronniczością sędziów

Żądanie odszkodowania opieram na Wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2013 r. V CSK 210/12, Wniesienie przez adwokata skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań przewidzianych w art. 398 § 2 k.p.c. jest równoznaczne z niezachowaniem należytej staranności zawodowej w rozumieniu art. 355 § 2 k.c., oraz Wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II CSK 219/12 OSNC 2013/7-8/91, 1. Umowa o zastępstwo procesowe należy do kategorii umów o świadczenie, do których stosuje się odpowiednio, na podstawie odesłania zawartego w art. 750 k.c., przepisy o zleceniu, w zakresie nieuregulowanym przepisami dotyczącymi funkcjonowania adwokatów lub radców prawnych. 2. Adwokat i radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegranej sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należytą staranność, ocenioną przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru ich działalności. Nie można oczywiście wykluczyć sytuacji, w której pełnomocnik procesowy dopuścił się zaniedbania noszącego znamiona czynu niedozwolonego.

Wystąpiłem do Sądu Okręgowego o uzasadnienie orzeczenia opierając się na przepis art. 328 § 2 k.p.c. który brzmi: „uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa”. Z literalnej wykładni przepisu wynika obowiązek sądu orzekającego ujawnienia w uzasadnieniu wyroku i wyodrębnienia ustaleń faktycznych, przeprowadzonych dowodów, oceny tych dowodów oraz wyjaśnienia zastosowania przepisów, stanowiących podstawę rozstrzygnięcia. W związku z treścią wyżej przytoczonego przepisu uzasadnienie wyroku musi spełniać określone funkcje mu przypisane – funkcję przekonywania (inaczej uzasadnienia) treści rozstrzygnięcia sądowego oraz równie istotną funkcję kontrolną, związaną z konstytucyjnym prawem do sądu i możliwością kontroli instancyjnej danego orzeczenia. W ramach funkcji kontrolnej uzasadnienie orzeczenia ma charakter porządkujący, a więc obowiązuje sąd orzekający do prawidłowej i pełnej rekonstrukcji stanu faktycznego sprawy, następnie ma zapewnić prawidłową subsumpcję ustalonego stanu faktycznego do właściwej podstawy materialno - prawnej. (zob. uwagi w uzasadnieniu wyroku SA w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn. VI ACa 23/13). Jak trafnie ocenił Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 15 marca 2016 r. [3], „niewątpliwie motywy wyroku pełnią ważną rolę procesową. Umożliwiają sprawowanie nadzoru sądowego nad wyrokiem przez wyższą instancję, a wyjątkowo, w razie wątpliwości, sąd musi tak wytłumaczyć motywy rozstrzygnięcia, by mogła zostać oceniona jego prawidłowość. Liczne przykłady z orzecznictwa wskazują, że braki w zakresie treści uzasadnień często stanowią przyczynę zarzutów apelacyjnych.” Przepis art. 328 § 2 k.p.c. poprzez doniosłe cele, jakie realizuje, nie może być prawem niezaskarżalnym, ale bezskutecznie.

Zgodnie z art. 183 ust. 1 Konstytucji Sąd Najwyższy sprawuje nadzór nad działalnością sądów powszechnych i wojskowych w zakresie orzekania. Wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2013 r. V CSK 210/12 i z dnia 9 września 2015 roku sygn. akt IV CSK 115/15 mają powagę rzeczy osądzonej, a ich odrzucenie przez Wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 11.01.2019 sygn. akt II Ca 2130/18/P, bez uzasadnienia dowodzi, że nie miałem dostępu do sędziów orzekających w wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie orzekających w sprawie z dnia 11.01.2019 sygn. akt II Ca 2130/18/P. Podnoszę jako uzasadnienie Wyrok Sądu Najwyższego - Sądu Dyscyplinarnego z dnia 5 czerwca 2002 r. SNO 11/2002 „Argument nie podniesienia przez strony szkody (szkoda jednostki) jest argumentem słabszym od argumentu wypływającego z potrzeby poszanowania interesu publicznego - dobra wspólnego, które wyraża się, między innymi, w wiarygodności funkcjonowania organów wymiaru sprawiedliwości oraz w pewności wypełniania przez sędziów obowiązków zgodnie z rotą ślubowania: „stać na straży prawa, obowiązki sędziego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa”.

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the name 'P. Pesel' and various dates and initials.

Zasada rządów prawa jest jedną z fundamentalnych zasad demokratycznego społeczeństwa. Przestrzeganie wymogów nałożonych przez zasadę rządów prawa oznacza, że reguły prawa muszą gwarantować ochronę prawną przed arbitralną ingerencją w prawa zagwarantowane przez zasady prawa. Ponieść należy szczególną rolę i zadania Sądu Najwyższego w państwie opartym na prawie wynikające z Art. 183 ust. 1. Konstytucji „Sąd Najwyższy sprawuje nadzór nad działalnością sądów powszechnych i wojskowych w zakresie orzekania.” W moim przekonaniu art. 183 ust. 1 w związku z art. 178 Konstytucji jest rażąco naruszony przez sędziów Sądu Okręgowego w Krakowie orzekających w sprawie z dnia 11.01.2019 sygn akt II Ca 2130/18/P. jest kompromitacją Sądu Najwyższego. Sędziowie dopuścili się przewinienia dyscyplinarnego przewidzianego w art. 107 § 1 p.u.s.p., tj. oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa w trakcie wykonywania przez sędziego jego obowiązków służbowych. Obraza w art. 107 § 1 p.u.s.p., ma charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty, a tym samym jest oczywista, a orzeczeniu Sądu Okręgowemu w Krakowie można przypisać cechy bezprawności, w szczególności że orzekają o prawidłowości złożonej skargi kasacyjnej nie widząc skargi kasacyjnej.

W tej sytuacji jest bezsporne, że nie mam dostępu do sądu gwarantowanego art. 45 Konstytucji, a którego sędziowie są w swej niezależności ograniczeni Konstytucją i ustawami w tym art. 366 kpc, art. 734, art. 750 k.c., W moim przekonaniu Wyrok Sądów Krakowskich jest wynikiem korupcji koleżeńkiej, bowiem orzekają tak jak sobie życzy adwokat działając w imieniu adwokata składającego skargę kasacyjną. Nie są to wyroki zgodne z zasadą rządów prawa. Sądy nie spełniają warunków niezawisłości, bezstronności, w wyrokach tych Sady nie gwarantują zasady rządów prawa i nie zapewnia zaufania, którym sądy muszą się cieszyć w demokratycznym społeczeństwie. Uzasadnienie wyroków sądów krakowskich nie spełnia wymogów art. 328 kpc co jednoznacznie dowodzi iż proces nie spełnia rzetelności postępowania, ma miejsce rażąca nierzetelność sędziów